
ESSAYS

ROMANIAN ROLE MODELS FOR TODAY'S YOUNG ADULTS

Radu Baltasiu⁵⁰²

Alin Bulumac⁵⁰³

Samira Cîrlig⁵⁰⁴

Narcis Rupe⁵⁰⁵

Anand Donca⁵⁰⁶

ABSTRACT

Today's generation faces major identity problems. The problem of identity is generated by the existence of dysfunctions in the socialization process of young adults, a process based on following role models. The essay addresses the problem by offering today's young adults role models from the past (Mircea Eliade, Mircea Vulcănescu and St. Hesychius of Sinai) and present history of Romania and beyond (Academician Ioan Aurel Pop, President of the Romanian Academy). Mircea Eliade urges young people to be authentic at the price of being ridiculous, Mircea Vulcănescu encourages them to pursue a common social goal (the unification of the soul of the nation), while the president of the Romanian Academy is a model of an intellectual whose cognitive abilities are harmoniously intertwined with moral ones.

Keywords: generation, identity, Romanian personalities, Mircea Eliade, Mircea Vulcănescu.

YOUNG ADULTS IN THE WORKS OF MIRCEA ELIADE, MIRCEA VULCĂNESCU AND ST. HESYCHIUS OF SINAI

We all acknowledge that we, today's generation of young adults, are not what we should be, even though we have plenty of role models. One of these is Mircea Eliade, the great historian of religions. From his work – Oceanography – we reproduce some of the traits of what a young adult should be.

⁵⁰² Director of the Romanian Academy's European Center for Ethnic Studies, PhD in Sociology, Professor at the University of Bucharest, Romania, E-mail contact: radu.baltasiu@sas.unibuc.ro.

⁵⁰³ Researcher at the European Center for Ethnic Studies of the Romanian Academy, BA in Sociology, MA in Human Resources, University of Bucharest, E-mail contact: alin.bulumac@gmail.com.

⁵⁰⁴ Researcher at the European Center for Ethnic Studies of the Romanian Academy, PhDc in Sociology, University of Bucharest, E-mail contact: oana.samira.cirlig@gmail.com.

⁵⁰⁵ Researcher at the European Center for Ethnic Studies of the Romanian Academy, PhDc in Sociology, University of Bucharest, E-mail contact: narcisrupe@gmail.com.

⁵⁰⁶ BAc in Letters, Babeş-Bolyai University, Cluj-Napoca, E-mail contact: anandsergiu@gmail.com.

To begin with, the young man had to let life vibrate within him, even at the risk of appearing ridiculous to others. After all, we really start to live around the age of 40, whereas until then we imitate.

“The ridiculous alone deserves to be imitated. For only by imitating the ridiculous do we imitate life; for there lies its full sincerity, and not its ideas and conventions – which are aspects of death. And death, thank God, we find enough in ourselves”⁵⁰⁷.

“You don’t really start living until you’re forty. Until then, you live only in gestures, in intentions, in longing for the future and remembering the past”⁵⁰⁸.

Secondly, not to fall into the automatic habits of modern life. To live, not to be lived by life:

“Superstitions are not to be sought only in that which seems obscure to us; superstitious are the very basic acts of our spiritual life. That is, they are part of an automatism in which we never try to intervene; we do them out of fear or out of habit, we believe in the reality of the for without investigating it, we neither try to overcome nor modify it; in a word, we are the living of life, we do not live life; and the perfect superstition is precisely the complete abdication of all autonomy, of all arbitrariness, of all freedom”⁵⁰⁹.

Third, receive the wisdom that occurs in the small moments, not the “big ones”:
“How many of us do not wait all our lives for an event, a man, an experience – through which we glimpse a break in the iron circle that keeps us built in ourselves and only in ourselves, through which we envision a new life, a true joy – and when that encounter or that man appears, we turn in with all the strength of our instinct, we refuse, we neutralize, we turn back to the mineral”⁵¹⁰.

Fourthly, to get out of the nonsense of everyday life by being aware of himself and his place in the world:

“This is what ridiculousness is all about: living your own life; naked, immediate, refusing superstitions, conventions and dogmas. The more personal we are, the more identified we are with our intentions, the more perfectly our deeds coincide with our thoughts”⁵¹¹.

⁵⁰⁷ „Ridiculul singur merită să fie imitat. Căci numai imitând ridiculul imităm viața; deoarece acolo se ascunde sinceritatea ei deplină, iar nu ideile și convențiile ei – cari sunt aspecte ale morții. Și moarte, slavă Domnului, găsim destulă și în noi.”, in Mircea Eliade, *Oceanography [Oceanografie]*, Bucharest, People’s Culture Publishing House, 1934, p. 28.

⁵⁰⁸ „Nu începi să trăiești real decât în jurul vârstei de patruzeci de ani. Până atunci, nu trăiești decât în gesturi, în intenții, în nostalgia viitorului și amintirea trecutului”, in *Ibidem*, p. 163.

⁵⁰⁹ „Superstițiile nu trebuie căutate numai în ceea ce ni se pare nouă obscur; superstițioase sunt însăși actele de bază ale vieții noastre sufletești. Participă adică la un automatism în care nu încercăm niciodată să intervenim; le facem din teamă sau din obișnuință, credem în realitatea lor fără să o cercetăm, nu încercăm nici să le depășim nici să le modificăm; într-un cuvânt suntem trăiți de viață, nu trăim noi viața; și superstiția perfectă este tocmai completa abdicare la orice autonomie, la orice arbitraj, la orice libertate”, in *Ibidem*, p. 15.

⁵¹⁰ „Câți dintre noi nu așteptăm o viață întreagă un eveniment, un om, o cunoaștere – prin care întrevădem o spargere a cercului de fier ce ne ține zidiți în noi și numai în noi, prin care ghicim o viață nouă, o bucurie adevărată – iar când acea întâmplare sau acel om se ivește, ne închircim cu toate puterile instinctului nostru, ne refuzăm, ne neutralizăm, ne reîntoarcem la mineral.”, in *Ibidem*, p. 31.

⁵¹¹ „Căci la aceasta se rezumă ridiculul: la trăirea vieții tale proprii; nude, imediate, refuzându-te superstițiilor, convențiilor și dogmelor. Cu cât suntem mai personali, mai identificați cu intențiile noastre, cu cât fapta noastră coincide mai perfect cu gândul nostru.”, in *Ibidem*, p. 26.

Fifth, Mircea Eliade praises the loss of time. The loss of time appears to be a time of rediscovery, of gathering, of contemplation, and self-knowledge, not of idleness or of distractions that take us away from ourselves. We turn to distractions because we are afraid to face ourselves. Our conscience would sting, and the snowflake can't stand the pain.

A distinction needs to be made between the loss of time in general and the loss of meaningful time. Taking the former in Eliade's terms, in which time stands weighed by the arrows flowing on the clock, I place it in opposition to the latter. Meaningful time is not divided in the calendar, but between the Liturgies, it is our occasion of elevation, related to history (whence the pressing urgencies) but also above it. Wasting meaningful time is unforgivable because it is downright idleness, and wasting time is sometimes necessary.

So, let us live the "times" we are given, without wasting them in spirit-killing comforts.

In addition to the qualities desired by Mircea Eliade for the young adult, St. Isychios the Sinaite would say that a young man should always be in a state of watchfulness. But what exactly is watchfulness?

"Watchfulness is the way of all virtue and the commandment of God. It is also known as calming the heart. It is also the guard of the mind, being perfected to the point of being emptied of all delusion"⁵¹².

"Watchfulness is the fixing of the thought firmly and placing it in the inner gate of the heart, so that it may watch the coming thieving thoughts and listen to what the murderers say and do (...)"⁵¹³.

Therefore

"watchfulness is the struggle of the mind for the peace of the heart"⁵¹⁴.

Mircea Eliade represents the voice of those Romanians who felt and manifested the Romanian spirit. They urge today's generations to stop living through "the tragedies of other nations".

Whether it's a complex, lack of knowledge, ignorance, is obvious that young adults are no longer connected with the Romanian tragedy.

If Mircea Vulcănescu said that we must aim for soul unification⁵¹⁵, this presupposes something more basic: the realization that the war of national

⁵¹² „Trezvia este calea a toată virtutea și porunca lui Dumnezeu. Ea e numită și liniștea inimii/isihia. Iar desăvârșită până la golirea de orice nălucire, e tot ea și pază a minții.”, in St. Hesychius of Sinai, Cuvânt despre trezvie și virtute (I, II) [“A word on watchfulness and virtue (I, II)”], in ***, *Filocalia [Philokalia]*, Vol. IV, Bucharest, Publishing House of the Orthodox Biblical and Missionary Institute, 2010, p. 56.

⁵¹³ „Trezvia este calea a toată virtutea și porunca lui Dumnezeu. Ea e numită și liniștea inimii/isihia. Iar desăvârșită până la golirea de orice nălucire, e tot ea și pază a minții.”, in *Ibidem*.

⁵¹⁴ „trezvia este războiul minții pentru pacea inimii”, in Radu Baltasiu, *Pentru o Românie unită în secolul XXI. Elementele unei posibile doctrine naționale. Economie, securitate, tineri și Biserică [Towards a united Romania in the 21st century. Elements of a possible national doctrine. Economy, security, youth and Church]*, Bucharest, Predania Publishing House, 2022, p. 74.

⁵¹⁵ See Mircea Vulcănescu, „Generație” [“Generation”], in *Criterion*, Year I, No. 2, pp. 3–4.

reunification, through which the “generation of fire” has passed, means a great deal for us, those of today. Just as the fire of battle cleansed the Romanian territories of the visible enemies of the nation, the spiritual fire that made possible the unhesitating sacrifice of Romanian heroes must cleanse the Romanian soul of all the tendencies that would take advantage of it.

We could say, in another way, to avoid having more corrupt people in a bigger Romania, and to have more Romanians (in living and feeling) in a Romania that is complete.

PRESIDENT OF THE ROMANIAN ACADEMY – AN EXAMPLE FOR TODAY’S YOUNG ADULTS

Socialization, the harmonization of the individual with the model offered by society, can take place both by referring to a model from the past and to one from the present. If we have written above about Romanian and not only Romanian models of the past, we will discuss a present model of the person of acad. Ioan-Aurel Pop, president of the Romanian Academy, praised by the theologian Stelian Titus Gombos:

“We listened and watched yesterday, with much interest, with the same interest as always, the formidable and impeccable speech of the President of the Romanian Academy – Professor Ioan Aurel Pop, delivered in the Aula of the High Scientific Forum, on the occasion of the Anniversary Session dedicated to the National Day of the Romanian Language, celebrated, since 2013, every year, on August 31!

And, as every time, I met and met again the same elegant and distinguished gentleman, the same prominent personality, the same intellectual of the highest class, the same accomplished orator, the same prestigious professor, the same extremely attentive host, with the same noble and dignified air, the same impeccable appearance, the same princely attitude, the same masterly behavior, all in one and the same person: Professor and Academician Ioan Aurel Pop – whom God and our Centenary year has given us as the most beautiful and blessed gift offered to our Romanian nation, by placing his reign at the head of the Romanian Academy, in the year of grace 2018!

Yes, really, beyond all these and many other qualities or virtues of his, who is, in fact, for me Academician Ioan Aurel Pop?!

Beyond the career historian, the sturdy intellectual, the honest teacher, the correct leader, he is the calculated and well-mannered man, the true Christian, the convinced family man, the principled comrade, the kind, affable and highly educated gentleman, the impeccable speaker, the unmistakable communicator, the warm, sincere, noble, well-mannered and generous person, extremely polite and sociable, altruistic, supportive and empathetic!

In other words, Mr. Professor Ioan Aurel Pop has all the qualities or virtues of a public person, extremely involved, articulate and connected to (all) historical, political, economic, social, cultural, intellectual and community realities of the time, of the moment and (of) the society or community in which we all live and work!

More than that:

Academician Ioan Aurel Pop has a keen pedagogical, didactic and social awareness, a perception, a lucidity, a clear-vision and a panoramic or overall picture, both at macro and micro level, regarding the course of our society, human, Romanian and not only, extremely conclusive, eloquent and effective!

So, Mr. Professor Ioan Aurel Pop, whom I, for one, know, appreciate, admire, esteem and cherish since 2012, when he was our brilliant Rector at the prestigious 'Babes- Bolyai' University of Cluj-Napoca, has the intelligence, refinement, reason, vision, composure, wisdom and discernment of an undeniable leader, true, genuine and authentic, so necessary and, indeed, indispensable to our entire society, Romanian, cultural, educational, academic and civic, for which I personally wish him, very sincerely, to continue to have much success and blessed growth in all his rich activity, as well as in all his activities, actions, endeavors, achievements and his intellectual, cultural, academic and public projects, carried out for the good, real and undeniable, of us all! Amen!

May God watch over them and continue to help them in everything good and blessed! Amen!"⁵¹⁶.

⁵¹⁶ „Ascultam și vizionam ieri, cu mult interes, cu același interes ca, întotdeauna, discursul formidabil și impecabil al președintelui Academiei Române – domnul profesor Ioan-Aurel Pop, susținut în aula înaltului for științific, cu prilejul sesiunii aniversare dedicate Zilei Naționale a Limbii Române, sărbătorită, din 2013, în fiecare an, la data de 31 august!

Și, ca de fiecare dată, și acum, am întâlnit și regăsit același domn, elegant și distins, aceeași personalitate proeminentă, același intelectual de clasă superioară, același orator desăvârșit, același profesor prestigios, același amfitrion extrem de atent, cu același aer nobil și demn, cu aceeași ținută impecabilă, cu aceeași atitudine princiară, cu același comportament magistral, toate într-una și aceeași persoană: profesorul și academicianul Ioan-Aurel Pop pe care Dumnezeu și anul nostru centenar ni l-a dăruit ca drept cel mai frumos și binecuvântat cadou oferit națiunii noastre române, prin așezarea domniei sale în fruntea Academiei Române, în anul de grație 2018!

Da, chiar așa, dincolo de toate acestea și multe alte calități sau virtuți ale sale, cine este, de fapt, pentru mine academicianul Ioan-Aurel Pop?!

Dincolo de istoricul de carieră, de intelectualul robust, de profesorul onest, de liderul corect, el este omul calculat și cumpătat, creștinul mărturisitor, familistul convins, camaradul principalist, cavalerul amabil, afabil și foarte educat, comunicatorul impecabil, oratorul inconfundabil, persoana caldă, sinceră, nobiliară, manierată și generoasă, extrem de politicoasă și de sociabilă, de altruistă, de solidară și de empatică!

Altfel spus, domnul profesor Ioan-Aurel Pop are toate calitățile sau virtuțile unei persoane publice, extrem de implicată, de articulată și de conectată la (toate) realitățile istorice, politice, economice, sociale, culturale, intelectuale și comunitare, ale vremii, ale momentului și (ale) societății ori comunității în care trăim și ne desfășurăm activitatea cu toții!

Mai mult decât atât:

Domnul academician Ioan-Aurel Pop are un ascuțit simț pedagogic, didactic și social, o percepție, o luciditate, o clarviziune și o imagine, panoramică ori de ansamblu, atât la nivelul macro cât și micro, cu privire la mersul societății noastre, omenești, românești, și nu numai, extrem de concludente, elocvente și eficiente!

Așadar, domnul profesor Ioan-Aurel Pop, pe care eu, unul, îl cunosc, apreciez, admir, stimez și prețuiesc încă din anii 2012, atunci când era rectorul nostru strălucit la prestigioasa Universitate „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, are inteligența, rafinamentul, rațiunea, viziunea, cumpătarea și înțelepciunea și discernământul unui incontestabil lider, adevărat, veritabil și autentic, atât de necesar și de-a dreptul indispensabil întregii noastre societăți românești, culturale, educative, universitare și civice, drept pentru care, personal îi doresc, la modul foarte sincer, să aibă parte, în continuare, de mult succes și de binecuvântat spor în toată bogata sa activitate, precum și în toate activitățile, acțiunile, demersurile, realizările și proiectele sale intelectuale, culturale, academice și publice, desfășurate pentru binele, real și incontestabil, al nostru, al tuturor! Amin!

REFERENCES

- Baltasiu Radu, *Pentru o Românie unită în secolul XXI. Elementele unei posibile doctrine naționale. Economie, securitate, tineri și Biserică [Towards a united Romania in the 21st century. Elements of a possible national doctrine. Economy, security, youth and Church]*, Bucharest, Predania Publishing House, 2022.
- Eliade Mircea, *Oceanography [Oceanografie]*, Bucharest, People's Culture Publishing House, 1934.
- Stelian Titus Gombos, „Academicianul Ioan Aurel Pop!” [“The Academician Ioan Aurel Pop!”], in *Facebook*, August 30, 2024, Available at: <https://www.facebook.com/stelian.gombos/posts/pfbid0XFM1RJ48MSjr6iBxeHoAsRAPax4CQzcDu2LhPjDZmrH4iZhaGshSyMRdXDe4fdegl?rdid=ZLb2spWMupOUJaOY>, Accessed on September 2024.
- St. Hesychius of Sinai, „Cuvânt despre trezvie și virtute (I, II)” [“A word on watchfulness and virtue (I, II)”], in ***, *Filocalia [Philokalia]*, Vol. IV, Bucharest, Publishing House of the Orthodox Biblical and Missionary Institute, 2010, pp. 55–109.
- Vulcănescu Mircea, „Generație” [“Generation”], in *Criterion*, Year I, No. 2.

Dumnezeu să-i poarte de grijă și să-I ajute în continuare în tot lucru cel bun și binecuvântat! Amin!”, in Stelian Titus Gombos, „Academicianul Ioan Aurel Pop!” [“The Academician Ioan Aurel Pop!”], in *Facebook*, August 30, 2024, Available at: <https://www.facebook.com/stelian.gombos/posts/pfbid0XFM1RJ48MSjr6iBxeHoAsRAPax4CQzcDu2LhPjDZmrH4iZhaGshSyMRdXDe4fdegl?rdid=ZLb2spWMupOUJaOY>, Accessed on September 2024.